

F. t. l. om almindelig omsætningsafgift.

område, uanset hvilken prispolitik de enkelte leverandører fører.

Bestemmelserne i punkt d og e svarer til reglerne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift. Herefter skal der i den afgiftspligtige værdi medregnes agentprovision o. lign. samt auktionssalær. Der kan heller ikke ved afgiftsberegningen foretages fradrag for kasserabatter og andre rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen (faktureringen). Denne bestemmelse er nødvendig, da der af hensyn til modtagerens fradragsret for indgående afgift skal udstedes fakturaer med særskilt anførsel af afgiften; leverandøren kan på tidspunktet for fakturaens udstedelse ikke vide, om rabatten bliver effektiv.

I punkt f er det endelig fastsat, at afbetalingstillæg, finansieringstillæg, rentetillæg o. lign. skal medregnes til den afgiftspligtige værdi. Denne bestemmelse hænger nøje sammen med de foreslåede regler om opgørelse af den afgiftspligtige omsætning, jfr. nærmere bemærkningerne til lovforslagets §§ 14 og 15.

Stk. 3 er ny i forhold til de tidligere lovforslag og skyldes ønsker fra erhvervslivet om, at det i lovteksten udtrykkeligt fastsættes, at almindelige kreditrenter, der ydes ved henstand med købesummens betaling, kan holdes uden for den afgiftspligtige værdi. Den nye bestemmelse fastsætter, at renter, der beregnes af den til enhver tid skyldige del af købesummen, kan holdes uden for den afgiftspligtige værdi på betingelse af, at det af købekontrakten eller bilag vedrørende de enkelte betalinger fremgår, hvor meget renten udgør af betalingerne.

Til § 8.

Paragrafferne 8 og 9 indeholder bestemmelser om, hvorledes afgiften beregnes i de tilfælde, hvor afgiftsberigtigelsen ikke sker i forbindelse med afsætning på almindelig forretningsmæssig basis. I disse tilfælde kan afgiftsberigtigelsen ikke uden videre ske på grundlag af afsætningsprisen, som ellers ifølge § 7 er grundlaget for afgiftsberegningen.

Paragraf 8, stk. 1, omhandler de tilfælde, hvor der slet ingen afsætningspris findes, fordi leverancen anvendes af virksomhedens indehaver eller benyttes af virksomheden selv til formål, der ikke giver ret til fradrag for indgående afgift. Bestemmelsen er nu formuleret således, at det fremgår direkte af loven, at den også finder anvendelse ved afgiftsberigtigelse af varer og ydelser, der anvendes af virksomheden til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser. I de omhandlede tilfælde kan afgiften

beregnes på grundlag af indkøbsprisen eller fremstillingsprisen.

Ifølge sidste punktum i stk. 1 beregnes afgiften af varer, som virksomheden selv har indført, på grundlag af en i overensstemmelse med toldlovens kapitel 13 A fastsat værdi tillagt tolden. Formuleringen er ændret i forhold til de tidligere forslag. Ved den ændrede formulering præciseres det, at reglen i lovforslagets § 7, stk. 1, punkt a, om, at afgifter i henhold til andre afgiftslove skal medregnes i den afgiftspligtige værdi, også gælder for de af virksomheden selv indførte varer, som anvendes af virksomhedens indehaver eller benyttes af virksomheden selv til formål, der ikke giver ret til fradrag for indgående afgift.

Disse regler om afgiftsberigtigelse af varer m. v. til indehaverens eget brug eller til brug i virksomheden afviger fra de regler, der blev foreslået i den lovskitse, som er optaget i „Redegørelse vedrørende Merværdiafgift“. Efter skitsen skulle afgiftsberigtigelsen i disse tilfælde ske på grundlag af virksomhedernes almindelige salgspris. De i lovforslaget foreslåede regler svarer til bestemmelserne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Ifølge stk. 2 skal afgiften ved byttemhandel beregnes på grundlag af virksomhedens almindelige salgspris. Der er samtidig fastsat bestemmelser om, hvorledes en almindelig salgspris skal kalkuleres, hvis en sådan pris ikke findes. Reglerne svarer til bestemmelserne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Stk. 3 indeholder en bestemmelse, hvorefter varer m. v., som en virksomhed udtager til brug ved opførelse af fast ejendom til virksomhedens indehaver, skal afgiftsberigtiges på grundlag af den almindelige salgspris eller en på tilsvarende måde kalkuleret værdi. Det samme grundlag skal anvendes for afgiftsberigtigelse af virksomhedens egne varer og ydelser, når virksomheden for egen regning opfører fast ejendom med henblik på salg eller udlejning.

Denne bestemmelse fandtes ikke i de oprindelige lovforslag. Uden en sådan regel måtte byggeri, som opføres af en bygningshåndværker enten til hans private brug eller til salg eller til udlejning, afgiftsberigtiges på grundlag af indkøbs- eller fremstillingsprisen efter reglen i stk. 1. Dette ville indebære en afgiftsmæssig begunstigelse i forhold til byggeri, hvor bygherren ikke selv er bygningshåndværker. Det bemærkes i denne forbindelse, at afgiftsgodtgørelsen for boligbyggeri m. v. i henhold til lovforslagets § 28 vil blive ydet med et fast beløb pr. m² etageareal og således være den samme, uanset om bygherren er bygningshåndværker eller ikke.